

Oświadczenie Komitetu Obrony Robotników, Warszawa, 29 IX 1977 r.

Komitet Obrony Robotników powstał 23 września 1976 roku w celu niesienia pomocy prawnej, finansowej i lekarskiej represjonowanym po czerwcowych strajkach i demonstracjach, przywrócenia do pracy zgodnej z kwalifikacjami wszystkich wyrzuconych, przywrócenia im ciągłości pracy i wszelkich innych uprawnień zawodowych i społecznych, ujawnienia pełnych rozmiarów zastosowanych represji i wszystkich innych okoliczności związanych z protestem robotniczym 25 czerwca 1976 roku, ujawnienia i ukarania osób winnych naruszania prawa, torturowania, powołania przez Sejm PRL Specjalnej Komisji Poselskiej do bezstronnego zbadania budzących niepokój społeczny problemów. Po spełnieniu tych postulatów KOR straci rację dalszego istnienia.

Wszyscy aresztowani uczestnicy wydarzeń 25 czerwca 1976 roku znajdują się już na wolności. Większość wyrzuconych ponownie zatrudniono, jednak poza nielicznymi przypadkami na znacznie gorszych warunkach, bez zachowania ciągłości zatrudnienia. Nie został spełniony postulat oficjalnego ujawnienia zakresu represjonowania i osób odpowiedzialnych za torturowanie i inne formy łamania praworządności. Sejm PRL pozostał głuchy na głosy opinii publicznej, domagającej się powołania Specjalnej Komisji Poselskiej dla bezstronnego zbadania wszystkich okoliczności związanych z czerwcowymi zajęciami.

Głównym celem KOR-u było niesienie pomocy prawnej, finansowej i lekarskiej ofiarom represji poczerwcowych. Akcja ta została w zasadniczej części zakończona, jakkolwiek w pewnej liczbie przypadków pomoc jest nadal konieczna. Równocześnie jednak w toku działania KOR-u zgłosiło się do niego szereg osób represjonowanych z powodów politycznych, niezwiązanych z wydarzeniami czerwcowymi, szukających pomocy w walce o swoje prawa. Nasunęło się szereg problemów związanych z niepraworządnym działaniem Służby Bezpieczeństwa, Milicji Obywatelskiej, wymiaru sprawiedliwości, więziennictwa itp. KOR nie mógł się uchylić od podjęcia tych ważnych społecznie zadań. Znalazło to między innymi wyraz w powołaniu Biura Interwencyjnego i zapowiedzi utworzenia Funduszu Samoobrony Społecznej. W tej sytuacji my niżej podpisani, uznajemy za konieczne rozszerzenie zadań i działalności Komitetu. Postanawiamy przekształcić KOR w Komitet Samoobrony Społecznej.

Komitet Samoobrony Społecznej „KOR” domagać się będzie spełnienia niezrealizowanych do chwili obecnej postulatów Komitetu Obrony Robotników, udzielać pomocy tym spośród ofiar po czerwcowych represji, którzy pomocy tej potrzebują.

Zadaniem Komitetu Samoobrony Społecznej „KOR” będzie:

- 1. Walka z represjami stosowanymi z powodów politycznych, światopoglądowych, wyznaniowych, rasowych i udzielanie pomocy ludziom z tych powodów prześladowanym.*
- 2. Walka z łamaniem praworządności i pomoc pokrzywdzonym.*
- 3. Walka o instytucjonalne zabezpieczenie praw i wolności obywatelskich.*
- 4. Popieranie i obrona wszelkich inicjatyw społecznych, zmierzających do realizacji praw człowieka i obywatela.*

Roczna działalność Komitetu Obrony Robotników udokumentowała tragiczny stan praworządności w Polsce. Odnosi się to przede wszystkim do nadużyć władzy przez organa ścigania, więziennictwo, także sądy i kolegia. Będziemy kontynuować nasze działanie, ponieważ jesteśmy przekonani, że najskuteczniejszą bronią w obliczu przemocy rządzących jest czynna solidarność obywateli. Głównym bowiem źródłem samowoli władzy jest bezbronność społeczeństwa pozbawionego instytucji niezależnych od państwa, a chroniących prawa jednostki i grup zgodnie z ich interesami.

cyt. za: Historia, s. 305–306.